

Egy ország, amelyik nem beteg

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXII. évfolyam, 12. szám, 2018. március 23.

Március 9-én, aznap, amikor Pozsonyban a független Szlovákia történetének addigi legnagyobb tüntetésén követelte a tömeg Robert Fico miniszterelnök és a még nála is jobban utált belügyminiszter, Robert Kaliňák lemondását (egy héten belül megtörtént), a magyar kormánytelevízió híradójában a fő szenzáció bizonyos Natalie Contessa stockholmi élménybeszámolója volt.

A műsor állítása szerint „svédországi születésű, magyar felmenőkkel rendelkező” asszony elmesélte a riporternek, hogy a romló svéd közbiztonság miatt „most” (így hangzott el) kénytelen volt ősei földjére, Magyarországra menekülni. Nemcsak azért, mert a metrón, kávéházakban mindennaposak a késelések és a nemierőszak-kísérletek, a rendőrség pedig nem hajlandó kimenni a helyszínre, hanem mert negyvenéves orvostanhallgatóként (ezt is így mondta) nem praktizálhat szabadon munkahelyén, a Karolinska Intézet danderydi oktatókórházában, ott ugyanis az állások nyolcvan százalékát újabban muszlimokkal töltik be az orvosoktól az ápolónőkig.